

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (második tanács)

2021. március 5.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Energia – Transzeurópai energia-infrastruktúra – 347/2013/EU rendelet – Hatáskörnek a Bizottságra történő átruházása – EUMSZ 290. cikk – A közös érdekű projektek uniós listájának módosításáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus – Az aktus jellege azon időszakban, amelynek során a Parlament és a Tanács kifogást emelhet – Keresettel meg nem támadható aktus – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”

A T-885/19. sz. ügyben,

az **Aquind Ltd** (székhelye: Wallsend [Egyesült Királyság]),

az **Aquind Energy Sàrl** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg]),

az **Aquind SAS** (székhelye: Rouen [Franciaország]),

(képviselik őket: S. Goldberg, C. Davis és J. Bille solicitors, valamint E. White ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: O. Beynet, Y. Marinova és B. De Meester, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: J. Möller, D. Klebs, S. Heimerl és S. Costanzo, meghatalmazotti minőségben),

a **Spanyol Királyság** (képviseli: M. J. Ruiz Sánchez, meghatalmazotti minőségben)

és

a **Francia Köztársaság** (képviseli: A.-L. Desjonquères, C. Mosser és A. Daniel, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

a 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közös érdekű projektek uniós listája tekintetében történő módosításáról szóló, 2019. október 31-i (EU) 2020/389 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2020. L 74., 1. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: V. Tomljenović elnök, P. Škvařilová-Pelzl és I. Nömm (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita alapját képező tényállás

- 1 A felperesek, az Aquind Ltd, az Aquind Energy Sàrl és az Aquind SAS az Egyesült Királyság és Franciaország villamosenergia-átviteli hálózatait összekapcsoló villamosenergiavezeték-projekt szervezői (a továbbiakban: Aquind összekapcsolási projekt).
- 2 Az Aquind összekapcsolási projektet a 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közös érdekű projektek uniós listája tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. november 23-i (EU) 2018/540 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2018. L 90., 38. o.) felvette az Európai Unió közös érdekű projektjei közé, és így azt a belső energiapiac megvalósításához szükséges infrastruktúrák alapvető projektjének tekintették.
- 3 Mivel a közös érdekű projektek uniós listáját kétfévente össze kell állítani, a 2018/540 felhatalmazáson alapuló rendelettel létrehozott lista helyébe a 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közös érdekű projektek uniós listája tekintetében történő módosításáról szóló, 2019. október 31-i (EU) 2020/389 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2020. L 74., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) lépett. A megtámadott rendelet mellékletében szereplő új lista az Aquind összekapcsolási projektet azon projektek listájára vette fel, amelyek már nem minősülnek az Unió közös érdekű projektjének.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 4 A felperesek a Törvényszék Hivatalához 2019. december 25-én benyújtott keresetlevelükkel a vitatott rendelet megsemmisítését kérték a Törvényszéktől.
- 5 A Bizottság 2020. március 26-án ellenkérelmet nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.
- 6 A Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság, illetve a Francia Köztársaság 2020. április 1-jén, 8-án, illetve 17-én érkezett levelében a Bizottság kérelmeit támogató beavatkozás iránti kérelmet nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.
- 7 A felperesek 2020. június 12-én választ nyújtottak be a Törvényszék Hivatalához.
- 8 A Törvényszék második tanácsának elnöke 2020. augusztus 3-i végzéseivel engedélyezte a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság, illetve a Francia Köztársaság számára a beavatkozást.
- 9 A Bizottság 2020. augusztus 31-én viszonzást nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.
- 10 A Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság, illetve a Francia Köztársaság 2020. szeptember 11-én, 16-án, illetve 17-én beavatkozási beadványt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.

- 11 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet annyiban, amennyiben az az Aquind összekapcsolási projektet törli a közös érdekű projektek uniós listájáról;
 - másodlagosan semmisítse meg a megtámadott rendeletet teljes egészében;
 - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.
- 12 A Bizottság és a Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 13 A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

A jogkérdésről

- 14 A Törvényszék eljárási szabályzatának 126. cikke alapján, ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Törvényszék az előadó bíró javaslatára – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.
- 15 A jelen ügyben a Törvényszék – mivel az iratok alapján úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva – úgy határoz, hogy az eljárás folytatása nélkül hoz határozatot.
- 16 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az ellenkérelemben a Francia Köztársaság támogatásával – alakszerű elfogadhatatlansági kifogás bejelentése nélkül – fenntartásokat fogalmazott meg a megtámadott rendelettel szembeni kereset elfogadhatóságát illetően. Megjegyezte ugyanis, hogy a felperesek által benyújtott kereset idő előtti, mivel a kereset benyújtásának időpontjában a megtámadott rendelet még nem lépett hatályba, hogy e rendelet a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL 2013. L 115., 39. o.; helyesbítések: HL 2014. L 283., 81. o.; HL 2018. L 167., 37. o.) szabályozott kifogásolási eljárás hatálya alá tartozik, és hogy ezért e rendelet nem minősül keresettel megtámadható végleges aktusnak.
- 17 Válaszukban a felperesek azt állítják, hogy keresetük elfogadható, és tagadják a Bizottság e kérdéssel kapcsolatos érveit. Mindenekelőtt hangsúlyozzák, hogy a Bizottság a megtámadott rendeletet 2019. október 31-én fogadta el, és az, még ha csak 2020. március 11-én hirdették is ki a Hivatalos Lapban, már szerepelt a Bizottság internetes oldalán. Ezt követően előadják, hogy az ítélkezési gyakorlat nem tekinti relevánsnak valamely jogi aktus hatálybalépésének időpontját annak meghatározása szempontjából, hogy az intézkedések előkészítő aktusnak vagy az intézmény végleges álláspontjának minősülnek-e. E tekintetben hozzátesszik, hogy a megtámadott rendelet a Bizottság végleges álláspontját képezi, és semmilyen más olyan jogi aktust nem fogadtak el, amely megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhetné. Ezenkívül azzal érvelnek, hogy a kifogásolási eljárás keretében az Európai Parlamentnek vagy az Európai Unió Tanácsának nem volt lehetősége módosított jogi aktus elfogadására, hanem csak a megtámadott rendelet hatálybalépését akadályozhatták meg. Kifejtik, hogy ha a Tanács vagy a Parlament ellenezte volna a megtámadott rendelet hatálybalépését, a Bizottság hatályon kívül helyezhette volna jogi aktusát, és új jogi aktust fogadhatott volna el. Végül az is

alátámasztja a megtámadott rendelet végleges jellegét, hogy a Bizottság a kifogásolási határidő lejártát követően semmilyen más jogi aktust nem fogadott el, és hogy továbbra is 2019. október 31. a megtámadott rendelet dátuma.

- 18 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok az intézkedések képezhetnek megsemmisítés iránti keresettel megtámadható aktust vagy határozatot, amelyek olyan kötelező joghatásokat váltanak ki, amely joghatások a felperes érdekeit érintik, jelentősen módosítva a felperes jogi helyzetét (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 9. pont; 1998. július 16-i Regione Toscana kontra Bizottság ítélet, T-81/97, EU:T:1998:180, 21. pont).
- 19 Különösen olyan aktusok vagy határozatok esetén, amelyek kidolgozása több szakaszban, különösen belső eljárás befejezéseként történik, főszabály szerint csak azon intézkedések minősülnek megsemmisítés iránti keresettel megtámadható intézkedéseknek, amelyek ezen eljárás befejezéseként véglegesen rögzítik az intézmény álláspontját, a végső határozat előkészítésére irányuló közbelső intézkedések azonban nem (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 10. pont; 1990. július 10-i Automec kontra Bizottság ítélet, T-64/89, EU:T:1990:42, 42. pont).
- 20 Arra is emlékeztetni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset keretében a kereset elfogadhatóságát a keresetlevél benyújtásának időpontjában fennálló helyzet alapján kell értékelni (2013. október 24-i Deutsche Post kontra Bizottság ítélet, C-77/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:695, 65. pont; 2014. szeptember 9-i Hansestadt Lübeck kontra Bizottság ítélet, T-461/12, EU:T:2014:758, 22. pont [nem tették közzé]; 2018. október 25-i KF kontra Satcen ítélet, T-286/15, EU:T:2018:718, 164. pont).
- 21 Egyébiránt az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésének azon rendelkezései, amelyek a megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdetét meghatározó alakiságokat – a közlést vagy a kihirdetést – említik, nem akadályozzák, hogy a felperes a vitatott jogi aktus elfogadásától kezdve az uniós bíróság elé terjessze keresetét anélkül, hogy megvárna annak közlését vagy kihirdetését. E cikk ugyanis az ilyen kereset benyújtását nem teszi ezen aktus kihirdetésétől vagy közlésétől függővé. Az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése alapján a kihirdetett uniós aktus ellen irányuló kereset megindításának határideje annak érdekében kezdődik csupán az aktus kihirdetésétől, hogy az érintett személyeknek elegendő idejük legyen arra, hogy az összes körülmény ismeretében vitathassák az ilyen aktust. Továbbá az, hogy a keresetet valamely uniós aktussal szemben annak kihirdetése előtt nyújtják be, amint ezen aktust meghozták, egyáltalán nem sérti a keresetindítási határidő célját, amely a jogbiztonság annak megakadályozása révén való védelmére irányul, hogy a joghatásokkal bíró uniós jogi aktusokat időbeli határ nélkül meg lehessen kérdőjelezni. Következésképpen az aktus kihirdetése – noha az nyitja meg azon jogorvoslati határidőket, amelyek lejártával az adott aktus véglegessé válik – nem minősül az aktus elleni keresetindítási jog megnyílása feltételének (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 26-i PPG és SNF kontra ECHA ítélet, C-626/11 P, EU:C:2013:595, 35–39. pont). Hangsúlyozni kell azonban, hogy a vitatott jogi aktus kihirdetése előtti keresetindítás lehetősége csak azzal a feltétellel képzelhető el, hogy a szóban forgó jogi aktus – amint arra a fenti 18. pont emlékeztet – olyan kötelező joghatásokat vált ki, amelyek érintik a felperes érdekeit.
- 22 Ezen ítélkezési gyakorlat fényében kell tehát megvizsgálni, hogy a megtámadott rendelet megtámadható jogi aktusnak minősül-e, és hogy ennél fogva a kereset elfogadható-e.
- 23 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendeletet a Bizottság a jogalkotó által az EUMSZ 290. cikk alapján elrendelt hatáskör-átruházás alapján fogadta el. Az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése értelmében jogalkotási aktusban felhatalmazás adható a Bizottság részére olyan általános hatályú, nem jogalkotási aktusok elfogadására, amelyek a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják. Ugyanezen rendelkezés hozzáteszi, hogy a felhatalmazást tartalmazó jogalkotási aktusban kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás céljait, tartalmát, alkalmazási körét és időtartamát. Az EUMSZ 290. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy jogalkotási aktusban kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás gyakorlásának feltételeit: egyrészt azt, hogy a

Parlament vagy a Tanács a felhatalmazást visszavonhatja, másrészt pedig azt, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor léphet hatályba, ha a Parlament vagy a Tanács a jogalkotási aktusban előírt határidőn belül nem emel ellene kifogást.

- 24 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a 347/2013 rendelettel a jogalkotó átruházta a Bizottságra a transzeurópai szintű energiainfrastruktúrák területén a közös érdekű projektek uniós listájának elfogadására és felülvizsgálatára vonatkozó hatáskört.
- 25 A 347/2013 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének és (4) bekezdése második albekezdésének megfelelően e listát a Bizottság készíti el a regionális csoportok tagállamokból és a Bizottságból álló döntéshozó szervei által elfogadott regionális listák alapján, az egyes projekteknek az energiaipari infrastruktúrát érintő kiemelt folyosók és területek kialakításához való hozzájárulásától és a közös érdekű projektekre alkalmazandó kritériumoknak való megfelelésétől függően.
- 26 A 347/2013 rendelet 16. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottság, amint felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, azt közli egyszerre a Parlamenttel és a Tanáccsal. Ugyanezen rendelet 16. cikkének (5) bekezdése értelmében a felhatalmazáson alapuló elfogadott jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha sem a Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást e jogi aktus Parlamenttel és Tanáccsal történt közlését követő két hónapon belül, illetve ha ezen időszak lejártát megelőzően mind a Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. A Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezt az időszakot két hónappal meg kell hosszabbítani.
- 27 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben az az időszak, amelynek során a Parlament és a Tanács a megtámadott rendelettel szemben esetleges kifogásokat emelhetett, eredetileg 2019. december 31-én járt le. Ezt az időszakot két hónappal, azaz 2020. február 29-ig meghosszabbították. E négy hónap során a Parlament és a Tanács nem emelt kifogást. A megtámadott rendeletet ezért 2020. március 11-én kihírdették a Hivatalos Lapban, és az a kihirdetését követő huszadik napon hatályba lépett.
- 28 A fentiekből következik, hogy a megsemmisítés iránti kereset benyújtásának időpontjában, azaz 2019. december 25-én még nem fejeződött be a kifogásolási szakasz, amelynek során a Parlament vagy a Tanács ellenezhette a megtámadott rendelet hatálybalépését.
- 29 Márpedig hangsúlyozni kell, hogy a felhatalmazásnak az EUMSZ 290. cikkben létrehozott mechanizmusát a maga egészében kell értelmezni. Az EUMSZ 290. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi az általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására vonatkozó hatáskör átruházásának ahhoz a feltételhez kötését, hogy az aktus a jogalkotási aktus által megszabott határidőn belül kiállja a „kifogásolási szakaszt”. E szakasz teljesítése tehát elválaszthatatlan a felhatalmazás megfelelő gyakorlásától.
- 30 A 347/2013 rendeletben a jogalkotó élt az EUMSZ 290. cikk (2) bekezdésében biztosított azon lehetőséggel, hogy a Bizottság felhatalmazását a kifogásolási szakasz teljesüléséhez mint feltételhez köti. Így a Bizottság azon hatásköre, hogy az említett rendelet alkalmazásával kötelező joghatásokat kiváltó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, a felhatalmazás megfelelő gyakorlását biztosító eljárás egészének lefolytatását, és ennél fogva az említett rendeletben előírt feltétel teljesülését teszi szükségessé.
- 31 Más szóval ez azt jelenti, hogy a Bizottságnak csak a 347/2013 rendeletben előírt feltétel teljesülése és így az elfogadott jogi aktus legfeljebb négy hónap időtartamú „kifogásolási szakasz” alá vonása esetén áll módjában olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktust létrehozni, amely a jogrend részét képezi.

- 32 Amint az a fenti 27. és 28. pontban szerepel, a 347/2013 rendelet 16. cikkének (5) bekezdésében előírt feltétel a megsemmisítés iránti kereset benyújtásának időpontjában nem teljesült. Ebből következik, hogy a Bizottság által 2019. október 31-én elfogadott jogi aktust 2019. december 25-én nem lehetett véglegesnek tekinteni, és nem lehetett olyan kötelező joghatásokat kiváltó aktusnak tekinteni, amely a felperesek érdekeit ugyanebben az időpontban érinti.
- 33 Ebből következik, hogy a megtámadott rendelet 2019. december 25-én nem minősült jogorvoslással megtámadható aktusnak.
- 34 Ebben az összefüggésben egyrészt hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott rendelet megsemmisítése iránti kereset érdemi vizsgálata azzal járna, hogy a Törvényszéknek olyan kérdéseket kellene értékelnie, amelyekről a Parlamentnek és a Tanácsnak még nem volt lehetősége állást foglalni, ami az érdemi vita idő előttiségét és a közigazgatási, illetve a bírósági eljárás különböző szakaszainak összekeveredését eredményezné. Az ilyen kereset elfogadhatósága tehát összeegyeztethetetlen lenne az egyfelől az uniós intézmények – így a Parlament és a Tanács –, másfelől az uniós bíróság közötti hatáskörmegosztás rendszerével, valamint a megfelelő igazságszolgáltatás és a közigazgatási eljárás szabályos lefolytatása követelményével (lásd ebben az értelemben: 1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 20. pont; 2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet, C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 51. pont).
- 35 Másrészt el kell utasítani a felperesek azon érvét, amely szerint a megtámadott rendeletet végül nem módosították a Parlament és a Tanács előtti kifogásolási szakaszban. Az a tény ugyanis, hogy az eredeti aktust – azaz a megtámadott rendeletet – nem módosították, nem változtat annak jellegén. A módosítás hiánya tehát nem teszi lehetővé a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy a megtámadott rendelet – amely a fenti 20. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel az egyetlen, amelyet az uniós bíróság a megsemmisítés iránti kereset keretében vizsgálhat – megfelel a 347/2013 rendelet 16. cikkének (5) bekezdésében az EUMSZ 290. cikk alapján létrehozott jogalkotási folyamat végén elfogadott és hatályba lépett végleges aktusnak.
- 36 Ezen indokok miatt szintén mesterséges és jogilag téves lenne úgy tekinteni, hogy a megtámadott rendelet az elfogadásától, azaz 2019. október 31-től kötelező joghatásokat vált ki, és hogy azokat a Parlament vagy a Tanács esetleges kifogásáig csak felfüggesztették.
- 37 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet nem olyan kötelező joghatásokat kiváltó végleges jogi aktus, amely a felperesek érdekeit érintené. Következésképpen a keresetet elfogadhatatlanként el kell utasítani.

A költségekről

- 38 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a saját költségeik, valamint a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.
- 39 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a jogvitába beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Ebből következik, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Francia Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az Aquind Ltd-t, az Aquind Energy Sàrlt és az Aquind SAS-t kötelezi saját költségeik, valamint a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.**
- 3) A Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Francia Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.**

Luxembourg, 2021. március 5.

E. Coulon
hivatalvezető

V. Tomljenović
elnök